

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 49. Novi Cardinales Innocentii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

fuiſſent, in lucem proferre. Dabat 23 Sæcul. XV.
Apr. 1405. A. C. 1405.

§. XLIX.

Novi Cardinales Innocentii.

Die Veneris intra hebdomadem Pentecostes undecimo, vel potius duodecimo Junii Papa Innocentius creavit undecim Cardinales, octo Presbyteros, ac tres Diaconos. Primus erat Conradus Caracciolus Nobilis Neapolitanus, *Rayn. n. 7.* qui fuerat Patriarcha Gradinus, & Archiepiscopus Nicosianus, dein Melitenſis Episcopus, modo Cardinalis Presbyter de S. Chryſogono, ac supremus Ecclesiæ Romanæ Quæstor. Secundus, Angelus Corrarius Nobilis Venetus Constantinopolitanus Patriarcha honorarius, antehac a Bonifacio IX missus Neapolim ad Ladislaum Nuncius, modo Cardinalis Presbyter de S. Marcello, postmodum Papa sub nomine Gregorii XII.

Tertius de Quatuor Coronatis Fran- *Gall. Christ.*
ciscus ab anno 1389 per Bonifacium IX *to. I. p. 221.*
Burdigalensis Archiepiscopus. Quartus
de S. Martino *in Montibus* Jordanus Urſinus Archiepiscopus Neapolitanus. Quintus de S. Cruce *in Jerusalem* Joannes Melioratus, cui Papa suus patruus archiepiscopatum Ravennensem transmiserat. Sextus, Petrus Cretensis Mediolani Archi-

Sæcul. XV.
A. C. 1405.

chiepiscopus, modo Cardinalis de duodecim Apostolis, postea Papa Alexander V. Septimus, Antonius Archionus Romanus Afculensis Episcopus, modo Cardinalis de S. Petro *ad vincula*; sed 21 Julii sequentis obiit. Octavus de S. Praxede Antonius Calvius Nobilis Romanus Tuderlinus Episcopus. Nonus, Odo Columnius ex una de præcipuis Romæ familiis Cardinalis Diaconus de S. Georgio *ad velum aureum*, postmodo Papa Martinus V ab Ecclesia tota schismate finito agnitus. Decimus, Petrus Stefanescus, seu potius Annibaldus itidem Romanus Nobilis, Cardinalis Diaconus de S. Angelo. Postremus, Joannes Ægidius natione Normannus, Doctor Juris, ac Ecclesiæ Parisinæ Præcentor: sed relictis partibus Clementis delatus Romam, & ab Urbano VI factus Præpositus Leodiensis, modo per Innocentium Cardinalis Diaconus de SS. Cosma & Damiano.

Quinque Romanos Innocentius sacra ornavit purpura, ut populi favorem sibi conciliaret: at spes eum sua destituit. Septem Quæstores urbis vocati Viri Providi, ac ærarii Curatores erant partium Gibellinarum: tantumque aberat, ut starent pactione cum Innocentio confecta, ut novam quotidie rem aliquam ab eo poscerent. Insuper Joannes Columnius se studere partibus Benedicti simulans prope

pe Romam collocaverat magnum arma-
torum numerum urbis Quæstoribus con-
tra Papam, & Curiam ejus succurrere pa-
ratorum. Innocentius natura bonus, &
pacificus illis gratificabatur, quantum po-
terat: sed tandem per malitiam postula-
bant tam iniqua, ut iratus reponeret: An
non egi omnia, quæ cupiistis? Quid fa-
cere ultra possum? Nisi forte, quod quod
gero, pallium quoque petitis. Volebat
dicere, se abiturum potius pontificatu,
quam eorum importunitates laturum
diutius.

Cum haud posset efficere, ut rationi
locum darent, cogebatur pro corporis sui
custodia tenere assidue Ducem Muscar-
dam nomine cum numerosa militum ma-
nu in vico S. Petri habitantium, quo-
rum sustentatio majorem forsitan sum-
ptum exigebat, quam dignitas ei sua sup-
peditabat. Rex Ladislaus se stare a Pa-
pa fingens cum Quæstoribus pecunia cor-
ruptis, multisque civibus primariis collu-
debat, urbis dominio potiturus. Papa
habebat etiam nepotem Ludovicum Me-
lioratum triginta natum annos, intre-
pidum, & ad magna promptum molimi-
na: qui, cum jam esset Nobilis scutarius,
se Muscardæ junxit, ac molestissime fere-
bat Papam suum patruum tam indigne
tractari a Quæstoribus.